[illegible]

[illegible] Bölcsek [illegible]

[illegible]

igennek bizonyúl a Bölcsek szava a jelen esetben, amidőn
vigasztalt engesztelését Mária magyarázó fájdalmából
leszűrött események számára kik megvilágítja mellett
állnak, kik még magok előtt látják annak az ideg anyai szí-
nek hűlt porait, kit egész életében esténkint dobogott, midőn
minden téren eseményeinek bekövetkezésére iparkodott. Nem vi-
gasztalni akarunk, de vélelek együtt keresni, igaz tények-
ből kifejteni igazságokat, amiket olyan anyák vegyenek kézhe-
nek most sírba helyezni, aki egész életét napszámos
munkásságban, éjszakáknak gondozásában, valóra igazu-
lásáig lángoló szeretetben töltötte; aki egyszerű hűséggel vezé-
lett arok igazi, kik anyai gondjára voltak bízva, mint
arok igazi, kiket nincs alatt hordozott; aki esztendőkön át
szőlőhegyi fárasztó munkát végzett nem törődve testi fáradtsá-
gal, nemzetsátlan minden veszélyekkel, mely mint napról napra változó
egészségét, életét fenyegette; a fáradságos elemeszető munka
terén gyakran a betegség nyilával, mely évekre ál ragadó
totta, s mely végére megtapasztalt tiszteket olyan anyától,
aki végtelenül szeretett tiszteket, kinek családi hűsége s nagy
szabású iránt tiszteletteljes visszhangja minden ismerőjét, kik fájdal-
lom érzetével gyülekeznek most a Boporzó körül,
együtt keresztény az Istenhez. – Mi elsőnek a Boporzó
vidéki emlékei vigasza nem juthat nyugalomba, jelző fájdalom
könnyeivel nyújtok le a halál a fáradhatatlan élet anyja iránt
s mégis ha el fogyatkok fölebbi a sírt s hamva térve az anyjá-
nem maradt helye sohajtásra kéntel a pótolhatatlan veszte-
tés fölött, így hangoztak fel nyelvekben a vallási hagyo-
mányok [illegible] [illegible] [illegible] mik nyelvtanok a földön, arcokat
több-kevés meg is lát halnak, de a halálban meg nem szeret-
nek, hanem örök élet jövőképében lelkük üdvéért
esdenek arok felett, kiket e földön oly nagyon szerettek.
Angyalok hálája is csak átvezet abba az örök hazába, hol
Istentől kapja meg életének méltó jutalmát, s hol egyesült
lelkével egyesülve áldó szeretettel fogja kísérni lépté-
seket. Ebben a vigasztaló tudatban lelkének meg-
nyugvást ezen emlékezet s ez a megnyugvás hit mely
fölebbeket utánuk nyúlva örök nyugal-
mát fohászkodtak – –

ört. Schwarz Zakariás (Joachimi)

Uppert 1900. május 20.

Ven 11/250